Donderdag 23 Mei 1946 DAGBLAD 63ste Jaargang No. 4817

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog telef. 1858; Postbus 80, Willemstad. Redactie-adres Consciëntiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Chinese nationalisten in Kwangtsjeng.

Veiligheidsraad stelt besprekingen over Iran voor onbepaalde tijd uit.

Brazilië zoekt 600.000 immigranten.

IRAANSE QUAESTIE IN VEILIGHEIDSRAAD BESPROKEN.

Edward Stettinius stelde in de Veiligheidsraad voor om een beslissing over de Iraanse quaestie uit te stellen. Hij nam het woord kort nadat de Raad kennis genomen had van een Iraans rapport waarin werd gezegd, dat alle Sovjet-troepen Iran verlaten hadden op 6 Mei.

De Noordamerikaanse vertegenwoordiger zeide: „De Sovjetregering heeft geen verslag uitgebracht en de Iraanse regering is tot vandaag niet in staat geweest verslag uit te brengen". Hierop deed hij volgen: „Het Iraanse rapport is onvolledig".

Gromyko was niet aanwezig in de vergadering, aangezien hij reeds te kennen had gegeven dat hij de Iraanse quaestie niet verder wilde bespreken. Cadogan was het eens met Stettinius dat het Iraanse verslag onvolledig is. Hij zeide, dat hij gaarne antwoord zou willen hebben op de volgende vragen: Welk deel van het Iraans gebied vertegenwoordigen de centra die onderzocht zijn? Is de Iraanse regering tevreden met de huidige toestand? Is enig onderzoek ingesteld in de berichten dat Sovjet-strijdkrachten achtergelaten werden, gekleed in burger? Hij zeide dat de Sovjet Unie geen verslag heeft uitgebracht aan de Raad „zodat wij de quaestie niet anders dan met achterdocht kunnen beschouwen".

Hussein Ala zeide te geloven dat Irans oorspronkelijke klacht van de Sovjet-inmenging „nog op agenda" is. Ala werd uitgenodigd om zitting te nemen aan de Raadstafel op voorstel van den Nederlandsen afgevaardigde nadat de Verenigde Staten en Groot Britannië hun eisen gesteld hadden.

Ala zeide dat de instructies van rPemier Quavam niets zeiden van de intrekking der Iraanse klachten over de Sovjet-inmenging in de binnenlandse aangelegenheden van Iran.

Ala zeide dat de instructies van Premier Quavam niets zeiden viet-troepen uit Iran waren — indien zij er thans zelfs uit zijn — niettegenstaande het feit dat hij he rapport van Quavam gisteravond aan de Raad voorlegde met de mededeling dat de evacuatie voltooid was.

De Poolse afgevaardigde Oscar Lange verklaarde, dat de houding van Premier Quavam niets zeiden van de intrekking der Iraanse klachten over de Sovjet-inmenging in de binnenlandse aangelegenheden van Iran.

In antwoord op vragen van Lange betreffende de evacuatie en de inmenging in de Iraanse zaken zeide Ala, dat het telegram van Quavam „geen categorische verklaring" is dat alle troepen uit Iran zijn. Ala zeide, dat de regering geen beheersing heeft over de provincie Azerbeidsjan en hij geloofde, dat het telegram gebaseerd was op de beschikbare inlichtingen. Alan zeide dat het leger van Azerbeidsjan „geschapen is door het Sovjet leger en erdoor is opgeleid".

Hij vroeg: „Is dat geen inmenging? Ik kan u niet zeggen dat de inmenging is geëindigd".

Na te hebben geluisterd naar Ala zeide dat Stettinius van mening te zijn dat thans meer dan ooit een beslissing moet worden uitgesteld.

Tenslotte werd unaniem gestemd om de Iraanse quaestie op de agenda te houden doch de verdere bespreking ervan voor onbepaalde tijd uit te stellen.

Hierdoor is het mogelijk. dat het geval naar voren kan worden gebracht zodra een lid zulks wenst.

De Raad verwierp met 9 stemmen tegen 2 een Pools voorstel om een telegram te zenden aan Premier Quavam van Iran om een antwoord „ja of neen" te vragen of hij tevreden is over de Sovjet-evacuatie. Frankrijk en Polen stemden slechts voor (New York, (AP) 22.5).

ACTIE TEGEN TERRORISTEN.

De politie van Rome, Milaan en Florence heeft krachtig ingegrepen in een poging om ordelijke verkiezingen te garanderen op 2 Juni. Men arresteerde bijna honderd neofascisten, die ervan verdacht worden een terreur campagne te beramen. Er wordt een zekere geheimzinnigheid in acht genomen ten aanzien van de namen der gearresteerden.

Er is geen bevestiging van de geruchten volgens welke de politie van Milaan bewijzen zou hebben gevonden van een samenzwering met vertakkingen over het gehele land om opwinding te veroorzaken tegen eind Mei in een poging de regering te dwingen het plebisciet uit te stellen. De politie van Rome was van mening, dat zij de neofascisten gevat heeft die verantwoordelijk zijn voor de overval op het radiostation van Rome op 30 April toen het programma onderbroken werd om fascistische liederen en slagzinnen uit te zenden (Rome, (AP) 22.5).

BRAZILIË ZOEKT IMMIGRANTEN.

Joao Alberto Lins de Barros, Braziliaans Commissaris voor de Immigratie, zeide op een persconferentie in New York, dat Brazilië een grote campagne onderneemt om zoveel als 600.000 immigranten te verkrijgen welke het verloor als gevolg van de oorlogsbeperkingen gedurende de **laatste vijf jaren.** Dit aantal wil men binnen de kortst mogelijke tijd krijgen.

Lins de Barros, die op weg is naar Engeland, Frankrijk, Duitsland en Italië, verklaarde dat hij met de Noordamerikaanse autoriteiten zal confereren over vervoers- en andere zaken die verband houden met de immigratie van Europeanen in Brazilië. Vervolgens zal hij naar Engeland gaan om te praten met de Britse autoriteiten over het vervoer. Hij zal er ook een kijkje nemen onder de Poolse en andere groepen die mochten willen emigreren naar Brazilië.

Onder die groepen behoren enkele Letten en Estlanders die niet naar hun eigen land willen terugkeren. In Frankrijk zal hij confereren met de Braziliaanse Consulaten over de mogelijkheid om Fransen te doen emigreren naar Brazilië en in Duitsland zal hij de mogelijkheid nagaan, niet alleen om de ontheemden aan te sporen naar Brazilië te gaan doch ook Duitsers die er een nieuw tehuis willen vestigen.

Lins de Barros zeide, dat Brazilië een grote Duitse bevolking heeft in de Zuidelijke staten en „zij hebben bewezen goede elementen te zijn" aangezien „slechts de rijke Duitsers de neiging hebben om Duitser te blijven, terwijl de arme Duitsers zich aanpassen aan de plaatselijke toestanden en er blijven". Hij zeide, dat Brazilië de voorkeur geeft aan lieden uit het Middellandse Zeegebied met het oog op hun gewoonten en taal en ook omdat er geen quotum is voor Portugese emigranten.

Lins de Barros wees erop, dat de staat Sao Paulo nog 500.000 arbeiders nodig heeft voor de industrie en een millioen voor de landbouw. Hij zeide, dat katoen een der belangrijkste producten is welke geteeld worden, terwijl koffie gestadig terrein verliest. Hij zeide dat over tien jaren Brazilië eerder een katoenland dan een koffieland zal zijn, omdat de katoen die in Europa **verkocht wordt tienmaal zoveel** opbrengt als de koffie welke belemmerd wordt door de lage maximumprijzen in de Verenigde Staten. Lins de Barros zeide, dat Brazilië ook hoopt enkele immigranten te krijgen uit de Verenigde Staten omdat zij goede pioniers zijn (New York, (AP) 22.5).

DE POOLSE TROEPEN.

Bevin maakte in het Lagerhuis bekend, dat Generaal Wladislaw Anders en zijn 110.000 Poolse strijders in Italië zullen worden gedemobiliseerd in Groot Britannië en in het land zullen mogen blijven om er te werken (Londen, (AP) 22.5).

het nieuws van vandaag

Alleen ten tijde van wijlen Generaal Patton hoorde men wel eens van zulke snelle opmarsen als het Chinese eerste leger thans in Mantsjoerije heeft gedaan. Enkele dagen geleden viel Szepingkai op 110 kilometer ten Zuiden van Kwangtsjeng, de Mantsjoerijse hoofdstad. Heden zijn de nationalistische troepen Kwangtsjeng binnengerukt. Of de communisten in aftocht zijn en de stad hebben ontruimd, is niet direct duidelijk. Door deze overwinning heeft de nationale regering van China haar positie versterkt in de onderhandelingen met de communisten waarbij Generaal George Marshall als bemiddelaar optreedt.

Naar enkele dagen geleden gemeld werd, zouden de Russen Mantsjoerije geheel ontruimd hebben op 3 Mei. De beide Chinese partijen trachten nu elk de beheersing over dit enorme gebied te krijgen, al zal het nog enige tijd duren voordat de grote industrieën weer op gang gebracht zijn, gezien de plunderingen der Sovjets.

Wat betreft de evacuatie van Iran door de Russen schijnt er nog geen zekerheid te bestaan, ondanks het telegram uit Teheran als zou deze voltooid zijn op 6 Mei. Het blijkt, dat de centrale Iraanse regering niet kan weten of alle Russen verdwenen zijn en in de bijeenkomst van de Veiligheidsraad welke gisteren te New York plaats vond, merkte de Britse afgevaardigde dan ook op dat eerst een grondig onderzoek zou moeten worden ingesteld alvorens een beslissing genomen wordt. Zulk een onderzoek zal vermoedelijk niet uitvoerbaar zijn op het ogenblik en daarom stemde men maar om de verdere bespreking van de Iraanse quaestie voor onbepaalde tijd uit te stellen. Elk lid kan de quaestie later aanroeren.

Vanmorgen zal het subcomité van de Veiligheidsraad, dat een onderzoek instelt naar de Spaanse quaestie, openbaar gehoor houden. De voornaamste getuige zal José Giral zijn, Premier van de Spaanse republikeinse regering in ballingschap.

In New York ook heeft de Braziliaanse Commissaris voor de Immigratie, Joao Alberto Lins de Barros, een persconferentie belegd om te verklaren, dat zijn land 600.000 immigranten zoekt. Vooral wil men Europeanen, waaronder Duitsers. De heer De Barros maakte niet speciaal melding van Nederlanders, hoewel natuurlijk niet uitgesloten is, dat hij op zijn reis ook een bezoek aan Nederland zal brengen.



HET HUIDIGE C.V.B. BESTUUR

V.l.n.r. (zittend): E. S. Rib, W. A. Willems, Penningmeester; J. C. Viejou, Voorzitter; C. L. W. Pauli, Commissaris van Materiaal; (staand): P. O. Willems, Secretaris-competitieleider, M. E. Chatlein, 2e Secretaris; A. E. Panneflek, W. van Rosberg, Onder-Voorzitter en A. J. Maduro.

De C.V.B. 25 jaar.

Gebroeders De Haseth, de pioniers van het Curaçaose Voetbal.

Thans 22 verenigingen lid.

25 Jaar is de Curaçaose Voetbalbond vandaag oud. Althans, zulks wordt officieel aangenomen omdat op 23 Mei 1921 de eerste besprekingen plaats vonden om tot de oprichting ervan te komen. De eigenlijke oprichtingsdatum schijnt dit echter niet te zijn omdat eerst op 2 November van datzelfde jaar een en ander definitief werd vastgesteld.

Het doet er echter weinig aan toe. De C.V.B. bestaat vijfentwintig jaren en waar hij zulk een belankrijke rol speelt in het Curaçaose volksleven past zeker een woord.

Voetbal is de sport bij uitstek van de Curaçaose jeugd, evenals dit in Nederland het geval is. Men kan zelfs gerust zeggen dat het een van de goede dingen is die wij van het moederland hebben overgenomen, omdat de oudste gegevens over het Curaçaose voetbal uitwijzen, dat het hier door Nederlanders is ingevoerd. Gelijk het Gedenkboek, dat door de C.V.B. bij deze gelegenheid werd uitgegeven en zo kundig werd samengesteld door de heren Harry Dennert, Antoine Maduro en Harry de Jongh, publiceerde de **Amigoe di Curaçao** van 27 Februari 1909 het eerste bericht betreffende een voetbawedstrijd op Curaçao. Deze wedstrijd werd gespeeld op het terrein van het Militair Tehuis tussen marinematrozen en de infanteristen van het garnizoen.

Het tweede bericht komt vier jaren later, nl. in de Amigoe di Curaçao 5 April 1913, waarin melding wordt gemaakt van een wedstrijd van het Curaçaose elftal der voetbalvereniging „Republic" tegen een elftal van de Club der militairen op het San Mateo terrein.

De vereniging „Republic" schijnt de eerste Curaçaose voetbalvereniging te zijn geweest. Zij werd opgericht door de gebroeders J. A. de Haseth Hr. C. E. de Haseth en G. C. de Haseth die het spel in Nederland gedurende hun studietijd aldaar hadden beoefend. Zij kunnen dus de pioniers van het Curaçaose voetbal worden genoemd.

Getrouw heeft de Amigoe de geschiedenis opgetekend en het spreekt eigenlijk vanzelf dat wij zoetjesaan het orgaan zijn geworden waardoor de C.V.B. het contact met zijn leden onderhoudt en waarin hij zijn mededelingen publiceert. Een belangrijk aandeel in de invoering van het voetbalspel op Curaçao hebben zeker de Eerwaarde Fraters van Tilburg gehad. Het was Frater Leopold, die het voetbalterrein Mundo Nobo — het eerste sportveld van Curaçao — aan de jeugd gaf. Vele fraters zijn ook de oprichters geweest van verenigingen. Het St. Thomascollege leverde vele bekende verenigingen. Jong Holland, de oudste nog bestaande club, ontstond op de St. Vincentiusschool op initiatief van Frater Ricardo. De namen van Frater August en Frater Tharasius hebben een welbekende klank bij de oudere voetballers. Ook de Hendrikschool was een bron waaruit verschillende clubs voortkwamen.

Het is natuurlijk onmogelijk in dit stuk een uitgebreid overzicht te geven van de geschiedenis en organisatie van de C.V.B. Daarvoor zou men beter een exemplaar van het Gedenkboek kunnen aanschaffen om te lezen van de oude, populaire verenigingen Sparta, Juliana, Sarto, Republic, Volharding enz. **Zo ook van Asiento dat met Jong Holland alle moeilijkheden doorstond gedurende de 25 jaren dat er thans in bondsverband gespeeld wordt.**

Wij kunnen hier evenmin een opsomming geven van al degenen die een belangrijke rol gespeeld hebben in het voetballeven van Curaçao.

Slechts enkelen kunnen wij noemen en dan natuurlijk in de eerste plaats de heer Jac. F. Haayen † die de eerste Voorzitter was van de C.V.B. en bijgestaan werd door den Secretaris J. Reitsma, die thans niet meer op Curaçao is. Als wij dan nog een van de Voorzitters moeten noemen die in de jaren daarna de leiding hadden dan is het den heer Harry A. Dennert, thans erevoorzitter, die niet minder dan tien jaren lang zich geheel belangeloos hiervoor beschikbaar stelde. De heer Dennert is inderdaad een der figuren die niet vergeten mag worden waar over de geschiedenis van de Curaçaose Voetbalbond gesproken wordt. Slechts degenen die met hem samenwerkten weten hoe hij zich heeft uitgesloofd om de belangstelling voor de voetbalsport wakker te houden, o.a. door het organiseren van internationale ontmoetingen waarbij tevens in het buitenland meer belangstelling gewekt werd voor dit eilandje in de Caraïbische Zee.

Curaçao heeft aan vele internationale voetbal-wedstrijden deelgenomen en heeft daarbij zeker geen kwaad figuur geslagen. Zelden kon de C.V.B. een oefenaar bekostigen en als geen betere resultaten werden geboekt dan is dat zeker daaraan te wijten. Want onze Curaçaose jongens, evenals de Arubaanse, hebben aanleg voor dit spel, dat zowel rapheid als uithoudingsvermogen als eisen stelt.

Dank zij het feit, dat men het voetbalspel hier heeft kunnen beperken tot het amateurisme, heeft men ook veel onheil kunnen voorkomen. Misschien zouden beroepsvoetballers beter spel te zien gegeven hebben, doch de ongezonde uitwassen die wij elders kunnen waarnemen van de sport beoefend als beroep zouden hier ongetwijfeld een rampzalige invloed hebben gehad.

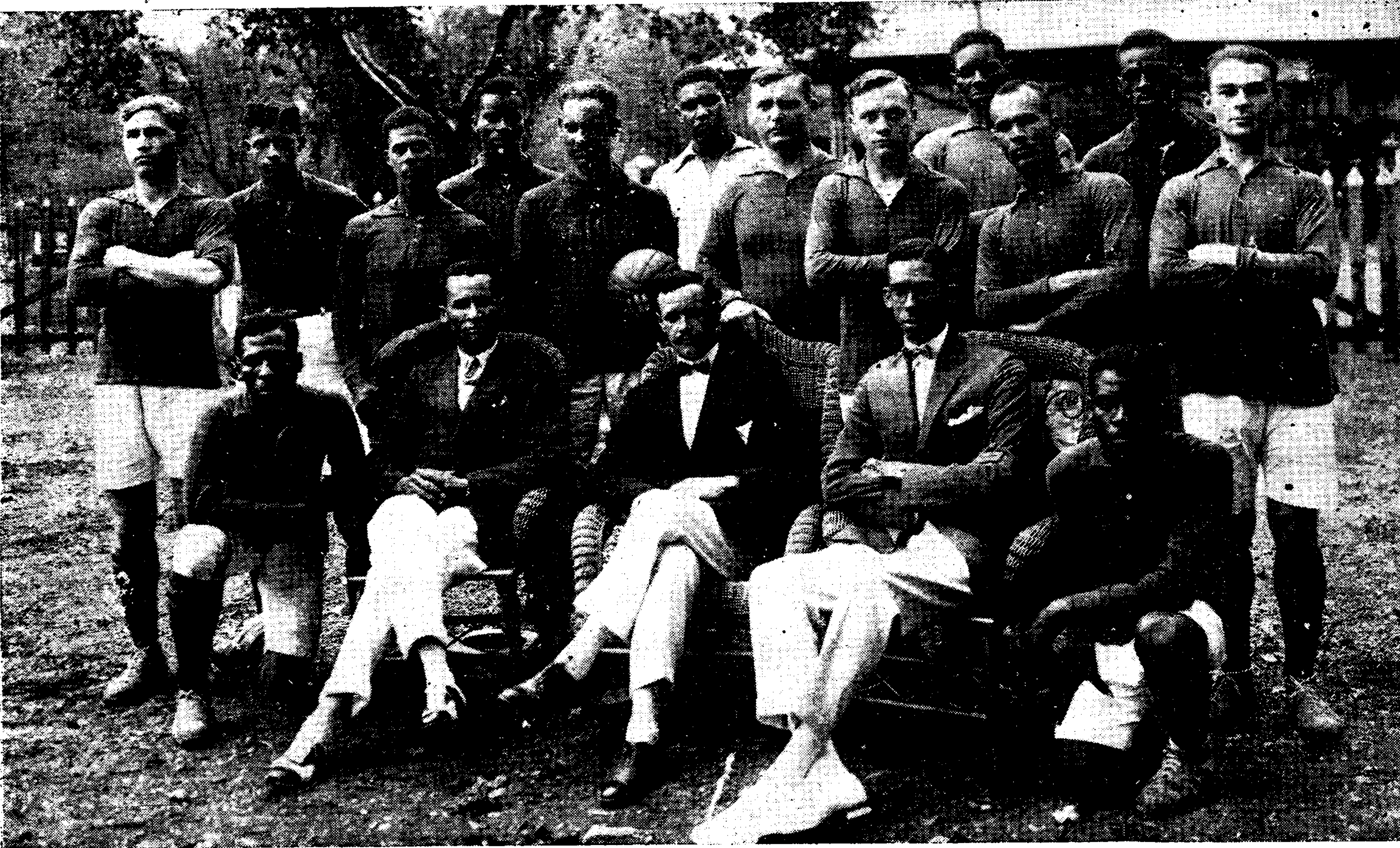
Antoine Maduro, de bekende voetbalveteraan, schrijft hier onomwonden over in het Gedenkboek. En hij kan erover oordelen, gezien zijn ervaring op voetbalgebied hier zowel als in het buitenland. Slechts zulk een sportieve figuur zou de ruiterlijke bekentenis kunnen doen die hij doet in het Gedenkboek, nl. dat de veelbesproken wedstrijd in 1935 tegen Suriname onverdiend met 1 — 0 door Curaçao gewonnen werd **(Antoine hield een schot van Hans Nahar met zijn hand** uit het doel, doch de scheidsrechter floot niet).

Om het voetbalspel op te voeren kunnen zeker andere middelen gebruikt worden dan de invoering van het beroepsspel. Het spelen van internationale wedstrijden is een van deze middelen en indien dergelijke sportevenementen plaats vinden zonder deelneming van beroepsvoetballers heeft men meer kans dat zij ook andere vruchten afwerpt dan de bevordering van het spelpeil alleen.



HARRY DENNERT
Hield de belangstelling wakker.

Curaçao heeft ten minste door tochten naar het buitenland van zijn voetballers meer bekendheid gekregen. Vooral de deelneming



Dit is de Curaçaose ploeg, die in Februari en Maart 1926 in Haïti, Jamaica en Sto. Domingo speelde. V.l.n.r. (eerste rij): R. Vos, A. de Jongh, W. H. Verheyer (Voorzitter C.V.B.), Ernesto Martijn en A. Jourdain; (staand): J. de Haseth, A. Sentiago, D. Tromp, V. Argus, W. Domacassé, J. Lampe, L. Oudeland, J. Laurens, A. Laurens, P. Provence en W. A. Claessens.

aan het tournooi in Costa Rica om het kampioenschap van Middel-Amerika in 1941 heeft veel goed gedaan. Onze jongens gedroegen zich dan ook uitmuntend, zowel op het sportveld als daarbuiten. Men kreeg zelfs de vreemde situatie dat het Costarikijnse publiek ons elftal ging aanmoedigen tegen ... het Costarikijnse elftal.

Het is jammer dat bij het aanstaande tournooi Costa Rica niet vertegenwoordigd kan zijn. De vriendschapsbanden en de gevoelens van sympathie, waarin zelfs het moederland deelt, zouden hernieuwd kunnen worden.

Thans is het van belang dat een elftal uit Nederland hier komt spelen en wij hopen dat het een goede invloed zal hebben op de huidige wrijving tussen landskinderen en hun Europese Rijksgenoten.

Alvorens dit artikel te beëindigen zij ook gewezen op het aandeel dat goede scheidsrechters kunnen hebben in de bevordering van de voetbalsport. Naast de bestuursleden en de spelers vormen ook de scheidsrechters een belangrijke tak van de C.V.B. en dat hun taak op prijs gesteld wordt blijkt uit het feit dat bij de laatste bestuursverkiezingen de scheidsrechter Viejou tot Voorzitter en de scheidsrechter Van Rosberg tot Ondervoorzitter van de bond werd gekozen. Een scheidsrechter die de algemene sympathie van spelers zowel publiek genoten heeft gedurende tal van jaren is ongetwijfeld de heer Elfrink:

Aan zijn gezag kan practisch niet worden getornd en toch weet hij de gehoorzaamheid op te leggen zonder grove woorden of wilde gebaren te gebruiken. Bij het 25-jarig feest van de C.V.B. dient zeker een saluut te worden gebracht aan scheidsrechter Elfrink.

Ook willen wij hier den heer Wim Visser noemen die juist dezer dagen twaalf jaar als scheidsrechter van de C.V.B. fungeert. Voor hem is dit dus een dubbele feestdag en verdient hij een speciale gelukwens.

Wij willen besluiten met het bestuur en de leden van de Curaçaose Voetbalbond te raden om zich te spiegelen aan het voorbeeld van de pioniers die wij genoemd hebben en zij die gedurende de eerste 25 jaren van zijn bestaan de peilers zijn geweest van de voetbalsport op Curaçao. Moge men steeds voor ogen houden het belang van Curaçao dat ligt in een gezonde jeugd met een gezonde geest. Indien men zulks doet twijfelen wij er niet aan of de C.V.B. zal in lengte van jaren een bloeiend bestaan lijden.

SPORT

HET CURAÇAOS ELFTAL.

Officieel vernemen wij thans de samenstelling van de Curaçaose voetbalploeg die in het interlandentournooi zal uitkomen.

Doelverdedigers zijn: Hato en Grovell (resreve).

Achterspelers: Pietersz en Confesor.

Midden: Korps, Mercera (spil), Gaibaldi, Vlinder en Matrona.

Voor: Heiligher, Juliana, F. Jansen, M. Jansen, Merced, Cofi en Lopez.

Zoals men ziet is dit elftal een weinig anders dan wij enige tijd geleden meldden. Mathilda, die als rechtsbinnen was opgesteld, is namelijk ziek. Daardoor is Juliana op de rechtsbinnenplaats opgesteld en bezet Mario Jansen de linksbinnenplaats. Waarom Felicia als linksbuiten vervangen werd door Merced, die niet eens in zijn eigen club linksbuiten speelt, is ons niet bekend. O.i. voldeed Felicia bij de oefeningen het best van allen in de voorhoede.

WAAROM ZWAKKE NIET MEEKWAM.

Naar wij eerder vermeldden, kwam de Surinaamse speler Zwakke niet mede met de ploeg die hier zal optreden, hoewel hij wel veel kans maakte om in het officiële elftal opgenomen te worden. De heer Morris D. Wijngaarde, leider van de Surinaamse ploeg, deelde ons mede, dat de verklaring betreffende Zwakke welke in ons verslag over de aankomst werd opgenomen, mogelijk een vreemde indruk zou kunnen maken. Men zou misschien kunnen denken, dat zijn physieke toestand te wensen overlaat. Dit is echter niet het geval, aldus de heer Wijngaarde. Door een toevallige samenloop van omstandigheden kon Zwakke niet meekomen. Het is wel jammer, omdat hier grote teleurstelling schijnt te bestaan over zijn achterlating.

CHILI WINT.

Chili heeft een nieuwe overwinning geboekt op sportgebied. Woensdagavond werd het Zuidamerikaans kampioenschap basketball voor vrouwen behaald in een wedstrijd waarbij Brazilië geslagen werd met 46—34. De Braziliaanse speelsters hadden in de eerste helft voor gestaan met 22—16.

10.000 Personen woonden de wedstrijd bij, hetgeen een record is. Nog tallozen konden geen plaats krijgen (Santiago, (AP) 23.5).

NIEUWS VAN OVERAL

CHINEZEN IN KWANGTSJENG.

Uit Moekden wordt gemeld, dat de Chinese nationale troepen Kwangtsjeng om 11 uur zijn binnengerukt. In een snelle opmars uit Szepingkai op 110 kilometer bezuiden de Mantsjoerijse hoofdstad werd Koengloengtsjing veroverd. Het nieuwe Chinese eerste leger rukte vervolgens snel op naar de hoofdstad en vormden er een halve cirkel om. Ook is men in de stad zelf doorgedrongen. Nadere berichten ontbreken evenwel (Moekden, (AP) 23.5).

UITSTEL.

Reuter meldde in een bericht uit Praag, dat volgens het nieuwsblad „Lidova Democracic" Maarschalk Koniev op verzoek van de Tsjechoslowaakse regering de doortocht der Russische troepen via Tsjechoslowakije naar Duitsland heeft uitgesteld tot 27 Mei — de dag na de verkiezingen (Londen, (AP) 22.5).

BRITSE OORLOGSSCHEPEN ONDER VUUR.

De Britse oorlogsschepen „Orion" en „Superb" die door het Kanaal van Corfu voeren werden zonder succes onder vuur genomen door een kanon op de Albaanse kust, aldus melden berichten van Corfu. De Britse oorlogsschepen waren op weg naar Corfu ter bijwoning van de feestelijkheden ter gelegenheid van de 82e jaardag van de vereniging van het eiland met Hellas. Er is geen officiële bevestiging van dit bericht (Athene, (AP) 22.5).

VLIEGTUIG VERONGELUKT.

Een Noors vliegtuig met elf passagiers en een bemanning van drie viel in de Oslo-fjord kort na te zijn vertrokken voor een vlucht naar Stockholm. Er zijn nog geen biezonderheden van het ongeval bekend (Oslo, (AP) 22.5).

BEVIN EN DE BBC.

Bevin deelde aan het Lagerhuis mede, dat het „niet waar" is, dat het Britse Departement van Buitenlandse Zaken de British Broadcasting Company gewaarschuwd heeft tegen het beledigen van de aanhangers van den Spaansen troonpretendent Don Juan. Het Labourlid Seymour Cocks verklaarde, dat een artikel van Beveridge, dat door de BBC naar Europa uitgezonden werd, voor de terugkeer van de monarchie in Spanje was. Hij vroeg of het de politiek is van de regering om de monarchie in Spanje te herstellen.

Bevin zeide, dat het Departement van Buitenlandse Zaken niet van tevoren werd geraadpleegd over de uitzending van de toespraak van Beveridge. Hij beschreef deze procedure als volkomen normaal, doch zeide, dat het waar is dat de BBC het contact onderhoudt met de algemene politiek van het Departement van Buitenlandse Zaken (Londen, (AP) 22.5).

U.S.A. — ARGENTINIË.

Diplomatieke waarnemers voorzagen spoedige pogingen voor de vestiging van vriendschappelijker betrekkingen tussen de Verenigde Staten en Argentinië nadat men vernam dat een der eerste daden van Ambassadeur George Messersmith zal zijn om Peron te bezoeken. Naar men zegt wordt een ontmoeting voorbereid. De Associated Press vernam, dat de nieuwe Ambassadeur verzocht heeft binnen enkele minuten na zijn aankomst om Peron te kunnen bezoeken. Het verzoek werd gesteld aan een drietal leger- en marine-officieren, dat door Peron gezonden werd als zijn speciale vertegenwoordiging op het vliegveld.

Officieel zal Messersmith zijn geloofsbrieven om 11 uur aan Farrell aanbieden. Sommige waarnemers achtten het waarschijnlijk dat Peron den Ambassadeur later op de dag zal ontvangen.

De middagbladen van Buenos Aires publiceerden het nieuws van Messersmiths aankomst. „Democracia", dat een der krachtigste ondersteuners van Peron is, vestigde de aandacht op de komst van den Ambassadeur door bijna een gehele kolom aan hem te wijden. Het blad maakte verschil tussen Messersmith en Braden die uitgesproken critisch ten opzichte van Peron staat (Buenos Aires, (AP) 23.5).

USA-GRAVEN BIJ MARGRATEN ZONDER VERSIERING.

Dinsdag heerste door geheel Nederland de grootste verontwaardiging over de Noordamerikaanse legerorde, waarbij het aan de inwoners van het Zuidlimburgse plaatsje Margraten verboden werd de graven van de Noordamerikaanse oorlogsslachtoffers te versieren voor de Herinneringsdag van 30 Mei. Dit bevel werd door het Noordamerikaanse Hoofdkwartier gegeven, maar men heeft in enkele kringen nog hoop, dat het verbod wordt ingetrokken, omdat er door het gehele land zoveel verontwaardiging heerst.

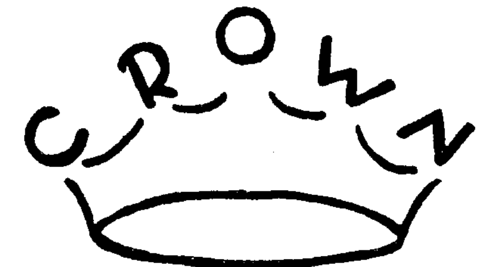
Uit New York seint Aneta nog, dat mevrouw Marie Jordan, Voorzitster van de Gold Star Wives namens haar vereniging een protest heeft gestuurd aan Generaal Eisenhower in verband met het verbod de graven van de Noordamerikaanse gesneefden te versieren. Mevrouw Jordan zal op 21 Mei per K.L.M. naar Nederland vertrekken teneinde daar de plechtigheden bij te wonen. Haar echtgenoot is te Margraten begraven (Aneta, Den Haag, 22.5).

DE BEURS GAAT ACHTERUIT.

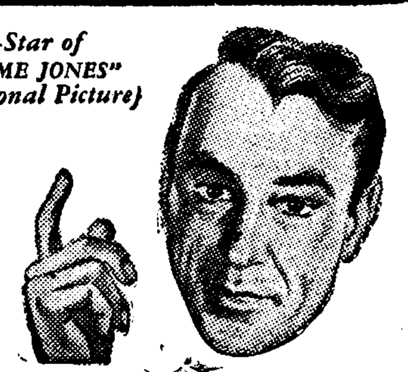
De Beurs van Amsterdam blijft achteruit gaan; de markt was weinig levendig en er werd niet veel omgezet; ook de onzekerheid omtrent de richting die de nieuwe regering zal inslaan en de mogelijkheid van het instellen van heffing op kapitaal-winsten maken de handel op de Beurs onzeker. (Aneta)



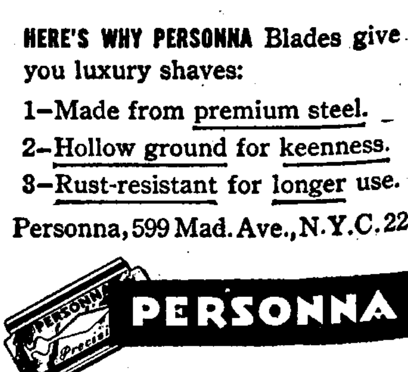
Dit is het Curaçaose elftal dat in 1941 als derde uitkwam in het tournooi om het kampioenschap van Middel-Amerika te San José, Costa Rica. Men verloor alleen tegen Costa Rica.











Uzelven

...moeten erkennen ...el veel te weinig ...schikbaar is voor ...niet alleen voor de ...nd, maar ook voor ...beteren. ...hiervan is dat vele ...lkaar hokken, dat ...vlucht zoeken in ...hotel dragende in- ...rwijl weer andere ...door middel van ...kanalen het geluk ...woning te bemachti- ...huurprijs die meer ...is. Prijsbeheer- ...contrôle zijn dingen ...baar niet kunnen

...wordt er thans regel- ...elijk veel: materiaal ...innen te komen, ter- ...k aan binnenlandse ...en een groep bui- ...de gewone werk- ...bouwen. ...huizen die er ge- ...zijn er vele die ...en gebruik, maar uit ...doeleinden neerge- ...prijsvaststelling voor ...ngen is immers, zo- ...gezegd heeft vrij. Het ...fantastisch, maar ...bend persoon die ...n heeft het mij ge- ...eden hiervan is — ...zegsman — dat het ...muleerd wordt. Erg ...lijkt dit mij dan ...met evenveel recht ...kunnen beweren dat ...van levensmiddelen- ...beste wijze van op- ...prijs geheel vrij la- ...delaren zouden dan ...worden meer te ko- ...r te verdienen. Eén ...dan slechts de dupe ...is weet u ook. ...huizen bouwen uit ...oogpunt heeft voor ...veel zijn nut, althans ...enkele mensen gehol- ...e een huis willen en ...wat ervoor ge- ...rd; het is dan nog al- ...oper dan in America- ...dera te zitten. ...er mij bekend, is het ...gouvernement bij dat hui- ...zeer redelijke prijzen ...stelt. Uitstekende woningen, waar iedereen happig op is. Jammer echter zijn het veel te weinig en uitsluitend voor het arbeiderstype, al zouden vele niet arbeiders graag in zo'n huis zitten. Maar ere wien ere toekomt. **Het gouvernement heeft hier groots werk gedaan, waaraan veel meer ruchtbaarheid dient gegeven te worden.**

Het ideaal van eenieder is een eigen huis. Men kan het dan inrichten zoals men het zelf wil en neerzetten waar men het wil, aangenomen ten minste dat men een stukje grond kan bemachtigen tegen een niet al te gekke prijs. Gouvernementsverkaveling aan particulieren schijnt ook niet al te vlot te kunnen gebeuren.

De moeilijkheid voor velen is echter direct het benodigde kapitaal bijeen te krijgen. Aan geld is er geen schaarste op het eiland. De safes schijnen immers vol renteloos en ongebruikt geld te zitten.

Is dit verantwoord? Zijn er geen werken voor het volksbelang uit te voeren? Het is gemeenschapsgeld, de gemeenschap moet er dus van kunnen profiteren.

In het uitgemergelde Nederland, dat door de oorlog een geweldige aderlating heeft moeten doormaken, ziet men het enorme belang van de woningbouw wel in.

Men ziet ook het dreigende gevaar in van een onverantwoorde huurprijsstijging, die ondanks de zeer strenge prijspolitiek, heel wat anders dan wat we hier hebben, onvermijdelijk moest komen tenzij men massaal ging bijbouwen.

Ondanks de deplorabele toestand waarin 's lands financiën verkeren heeft de regering besloten **renteloze bouwcredieten te verschaffen ter voorkoming van prijsstijging.**

Een **straatarm land** geeft renteloos crediet, omdat het het **sociaal belang van een goede volkshuisvesting inziet.**

Een **schatrijk eiland**, met veel renteloos geld, kan **geen** renteloos crediet of crediet tegen **lage rente** geven omdat...... ik weet niet waarom.

Hierover echter genoeg, de geachte lezer oordele zelf......

A. Toom.

NIEUWE CENTRALE MAHAAI.

Er is nog meer telefoonnieuws. Dit jaar komt de nieuwe centrale op Mahaai gereed. Zodra het zover is zal er tevens weer een geheel nieuwe Telefoongids verschijnen. Men is hiermede al doende. Intussen is voor de tusenliggende maanden nog een supplement op de bestaande te verwachten.

NAAR NEDERLAND.

Met de ss. Stuyvesant.

Leendert de Jong, Trijntje de Jong—Kool, Franciscus Jacobus Nicolle, Johanna Carolina Nicolle—Hoogstad, Johannes Weering, Pietje Weering—Kramer, Nicolaas Hendrik de Bruyn, Maria Hendrika de Bruyn—Merkx, Samuel Advocaat, Wilhelmina Advocaat—Bouwman, Hillegonda Margaretha van Kekem—van Grieken, Anette Clasine van Kekem, Willem Maarten van Kekem, Arida Ada van Kekem, Albertus Hessing, Gerarda Antoinetta Hessing—Wattjes, Tosca Elsje Hessing, Eleonora Gerarda Hessing.

NAAR ENGELAND.

Geert Johan Botterweg, Dinge- **Met de ss. Julius.** ma Maaike Botterweg—Bakker, Teunis Hendrik Botterweg, Hendrika Jacoba Botterweg, Geert Johan Botterweg.

Met de ss. Julian.

Martje Diemond Koiter, Jan Albert Meursinge, Hubert Titis Meursinge.

NAAR ROTTERDAM.

Met de ss. Mirza.

Laurens Kwaak, Anne Gertrud Kkwaak—Lambertsz, Anne Louise Kwaak, Hannelore Helena Kwaak.

GESLAAGD.

Uitslag examens **Machineschrijven** en **Stenographie** Progr. V.L. I.S.E.M., gehouden op Curaçao op 11 en 18 Mei 1946.

Examen **Machineschrijven** (40 lettergrepen per minuut) 11 Mei: Geëxamineerd: 18 candidaten; afgewezen: 11; geslaagd: 7, te weten Alejandro Rodolfo Amado da Costa Gomez, Rudi Dennert, Edward Garmers, Cedric Alvin Labega, Piet Donald Wilhelm Lamping, Nils Rudolph Palm, Reinder Otto Scheper.

Examen **Stenographie** (100 lettergrepen per minuut) 11 Mei: Geëxamineerd: 2 candidaten; afgewezen 2.

Examen **Stenographie** (130 lettergrepen per minuut) 11 Mei: Geëxamineerd: 12 candidaten; afgewezen: v; geslaagd: 9, te weten: Grada Maria Teresita van den Beld, Elisabeth Catharina van den Boogaart, Henriette Josephine van Erten, Gerda Hendrikse, Ilaine Timotea van den Houten, Francina Kramer, Vilma Elaine Labega, Herto Sonja de la Parra, Elisabeth Johanna van der Stadt.

Examen **Machineschrijven** (40 lettergrepen per minuut) 18 Mei: Geëxamineerd: 16 candidaten; afgewezen: 7; geslaagd: 9, te weten: Louise Brandao, Josefina Capriles, Margarita Croes, Carmen Leon, Gloria Leyba, Louise Lopez Henriquez, Elisabeth Johanna van der Stadt, Minnie Taylor, Margarita Valencia.

Sociale Beweging.

Het aardse leven is nu eenmaal een mengeling van vreugde en droefheid en zo was het dus ook in de afgelopen week op sociaal gebied.

Het goede nieuws, dat de stuwadoorswet er nu werkelijk door is en 15 Mei jl. van kracht geworden is. Uit kracht van deze verordening kunnen er een 14 reglementen opgesteld worden met bindende kracht. We zien onze nieuwe actie voor de bootwerkers, begonnen in December 1942, wel mooi bekroond. Er kwam zelfs een felicitatie uit...... Zuid-Afrika van Pater Dellaert, den vroegeren geestelijken adviseur van de liga San Telmo.

Het is een vooruitgang: nu niet meer, om een voorbeeld te noemen, slechts een vriendelijk verzoek naar de maatschappijen, doch een regeling, voor bv. hygiënische maatregelen.

Ook werd de commissie voor de uitvoering in elkaar gezet: voor de werknemers zien we vermeld de heer Casiano en het bestuurslid Sambo, alsmede de heer Hoeve.

Een ander bericht was, dat de heer Kroon benoemd werd in een gouvernementscommissie, waarbij men zijn bezwaren kan indienen tegen de onteigening op grond van de volkshuisvesting.

Naast goed bericht is er ook minder goed bericht. Er was op 1 April een brief met vele punten namens de bond van chauffeurs naar het gouvernement verzonden, nadat men voor wat verschillende punten betreft bij het ABC Bedrijf niet eens antwoord had gekregen. Nu kwam dan antwoord van het gouvernement. Naar men weet heeft de bond San Cristobal meegeholpen tot de opbouw van een moderner verkeersleven, men voerde het vaste ritten-systeem in, men kwam voor de dag met een vast tarief enz.

Onder de oorlog had er echter een soort nationalisatie plaats van het verkeer op Curaçao.

Nog probeerde het bestuur van de bond de chauffeurs te interesseren voor een gemeenschappelijke maatschappij, doch die ideeën waren te nieuw voor hen; al heel succesrijk voor het bestuur was het dat men zwart op wit de verklaring kreeg, dat de aandelen van het opgerichte bedrijf ABC bij voorkeur aan de chauffeurs zouden worden uitgegeven, daar zij de gedupeerden waren.

Voor deze aandelen bestond ook niet veel belangstelling van de zijde der chauffeurs, achterdochtig als men geworden was voor iedere actie van het gouvernement, het verkeer betreffend.

De brief, die nu het antwoord geeft is echter teleurstellend. Vrijwel alle punten werden afgewezen, of verwezen, en geredeneerd wordt er niet. Dit is jammer en maakt ons werk niet gemakkelijker, terwijl toch een goed opgezette vakvereniging op Curaçao van veel nut kan zijn.

Een biezonder feit is nog, dat men van gouvernementszijde de hulp vroeg om wagens en bussen voor het openbaar verkeer, doch ...... men ziet veel super-de-luxe nieuwe wagens, doch nieuwe H-wagens of bussen zijn er nog niet aangekomen.

Bestuur R.K. Volksbond.

SCHERMERHORN SPREEKT IN LEUVEN.

Prof. Ir. Willem Schermerhorn heeft in de Leuvense Hogeschool een redevoering gehouden, waarin hij verklaarde, dat een samenwerking van socialisten en katholieken de Lage Landen weer een leidende rol in de wereld kunnen geven.

Hij richtte een waarschuwing tot de wereld, die door een scherpe splitsing wordt bedreigd. Hij verklaarde dat hij zich voorstelde België en Nederland te zien als een stootblok tussen Rusland en de Angelsaksische wereld. De beide landen willen echter die idealen verwezenlijken, die noch door een communistische, noch door een kapitalistische wereld opgelost kunnen worden (Aneta)

SCHERMERHORN DE POLITICUS.

Professor Willem Schermerhorn heeft volgens „Veritas" zijn ontslag aangeboden als Hoogleraar aan de Delftse Universiteit teneinde zich geheel aan de politiek te geven (Aneta)

NIET TE DRAGEN LAST.

Professor Verrijn Stuart, J.R. M. van den Brink, Professor De Cries en drie andere financiële deskundigen hebben een openbare brief aan Minister Piet Lieftinck gericht en vragen hem drastische maatregelen te treffen teneinde de begroting in te krimpen daar anders inflatie zal volgen. In de brief staat onder meer dat de huidige uitgaven en het te kort een niet te dragen last zijn voor de belastingbetalers.

STUDENTEN GAAN SCHEPEN LOSSEN.

1300 Arbeiders van de Amsterdamse Droogdok Maatschappij zijn in staking gedaan, omdat men gevraagd had reparaties te verrichten aan de „Singkiep", die op de zwarte lijst staat van de Eenheids-Vakcentrale.

Dinsdag verlieten 800 man het werk en Woensdag voegden zich de overblijvende 500 bij de stakers. Een groot aantal studenten van de M.T.S. te Eindhoven en van de Katholieke Leergangen van Tilburg hebben zich naar Rotterdam begeven om schepen te lossen (Aneta).

NIET GEMAKKELIJK.

In welingelichte kringen meent men, dat het niet gemakkelijk zal zijn om een coalitie tot stand te brengen tussen de Katholieken en de Partij van de Arbeid. Men vermoedt in deze kringen, dat Dr. Romme, zo deze gevraagd wordt het cabinet te vormen, niet door de Partij van de Arbeid aanvaard kan worden. Er zou wederzijds trouwens weinig geestdrift bestaan voor samenwerking. Een nationaal cabinet zal ook niet de goedkeuring wegdragen van de Partij van de Arbeid, daar dit tot een nog grotere verwatering zou leiden van het socialisme.

CURAÇAO

DE GELUKKIGE?

...... 1258
...... 16043
...... 5360
...... 7550

...OONS GESTOORD

...kabelstoornis zijn er ...bij onderzoek blijkt, ...foontoestellen buiten ...ie aan de Otrabanda- ...gestoorde toestellen ...llig verspreid. Het ...soms voor dat iemand ...tellen in huis heeft en ...el kan gebruiken maar ...niet. Er liggen name- ...els onder de St. An- ...van honderd lijnen en ...ig lijnen. Bij de aanva- ...ebruari door de Cabo de Hornos gingen er twee kabels van elk honderd lijnen kapot. Dat betekent dat tweehonderd toestellen van een noodaansluiting moeten worden voorzien, omdat van elk apart toestel een lijn die dan ook uitsluitend voor dat bepaalre toestel dient, naar de centrale in Punda loopt. Dat is ook wel te begrijpen, want tot verbinding wordt daar dan tot stand gebracht door twee van die aparte lijntjes met elkander in relatie te brengen.

Nadien zijn er nog enkele kabels aangegaan en het is momenteel vrijwel uitgesloten nieuwe kabels te kopen. Men moet bij een bestelling zeker op een jaar leveringstijd rekenen. De telefoonramp blijkt dus veel ernstiger te zijn dan zij zich eerst liet aanzien. De directeur van de Landsradio- en Telefoondienst verklaarde ons, dat het misschien mogelijk is een stuk kabel van 85 lijnen te herstellen. Dan zijn dus nog maar twaalf toestellen gestoord. Maar men kent den vindingrijken Carel Willemse. Hij zal wel zorgen dat alle lijnen straks weer te gebruiken zijn.

Intussen zouden wij een verzoek willen doen. Er zijn onder die 97 gestoorde toestellen enkele toestellen van grote urgentie. Zijn er misschien mensen die twee of meer toestellen in gebruik heben en die bereid zijn een dag of tien zich te behelpen met één toestel? Men moet dan misschien wel eens even naar een andere kamer of kantoorafdeling lopen, maar hierdoor helpt men een paar drukke instellingen die momenteel helemaal geen toestel hebben. Wie zich hiertoe bereid verklaart zou zulks aan de Landsradio- en Telefoondienst bij den directeur kunnen opgeven.

VERLOOFD

JAIME L. MERCERA

en

ROSA IVY DE POOL

Cur. 22 - 5 - '46

SURINAME

ZIET WEINIG MOGELIJKHEDEN.

Prof Gritterink van de Delftsche Hogeschool verklaarde dat de culteres van suiker, rubber, koffie, cacao, katoen en sinaasappelen in Suriname weinig mogelijkheden bieden en dat ook de bauxiet niet veel voordeel voor de bevolking zal opleveren. (Den Haag, Aneta)

„SURINAME" TELEURGESTELD.

Het blad „Suriname" is teleurgesteld over de verkiezingen in Nederland omdat het Nederlandse volk het teken des tijds niet heeft begrepen en niet links gestemd heeft.

Het Katholieke blad „De Surinamer" speculeert op een samengaan van de Katholieken en de Partij van de Arbeid en schrijft dat samengaan van deze beide partijen voordelig is voor de Overzeese Gebiedsdelen.

TELEGRAMMEN AAN DE KONINGIN.

Het „Nieuws" drukte Dinsdag een telegram af dat door twee Mohammedaanse organisaties aan de Koningin werd gezonden en waarin de delegatie van de Staten naar Nederland werd goedgekeurd in tegenstelling met het telegram van een andere Mohammedaanse organisatie dat reeds eerder verstuurd werd. Ook de Hindoe-organisatie „Oranje-strijd" heeft een telegram gezonden en keurde de delegatie af.

Deze organisatie vraagt algemeen kiesrecht. (Aneta).

NEDERLAND

COMMUNISTISCHE STOKERIJ.

Pamfletten uitgaande van de „Revolutionnaire Communistische Partij" waren Dinsdagmorgen aangeplakt in vele Amsterdamse straten. In deze pamfletten wordt tot een algemene staking aangezet en Schermerhorns radiorede wordt er in aangevallen. Het bestuur van de Nederlandse soldatenbond heeft een telegram gezonden aan den voorzitter van de Ministerraad om de soldaten terug te trekken uit de gebieden, waar stakingen zijn. De Communistische Partij en de Eenheids-Vakcentrale hebben beide ontkend iets te maken te hebben met deze manifesten en zij richtten tevens een beroep op de arbeiders geen gevolg te geven aan de oproep tot staking (Aneta, Amsterdam, (AP) 22.5).

AMSTERDAM—NEW YORK.

Het eerste KLM-vliegtuig, de Skymaster „Rotterdam", is van Amsterdam naar New York gevlogen en kwam op het La Guardia-vliegveld aan om 14.44 uur.

Bij de landing liep het vliegtuig twee lekke banden op, zodat het toestel op de startbaan moest blijven staan tot het door een tractor weggesleept was. Hierdoor konden de passagiers eerst later dan voorzien was het vliegtuig verlaten.

Het vertrek van het toestel naar Nederland moest ook vertraagd worden, daar het in de bedoeling lag, dat de passagiers van beide vliegtuigen elkaar zouden begroeten.

De Nederlandse Ambassadeur, Dr. Alexander Loudon, was op het vliegveld aanwezig om de aankomende passagiers te verwelkomen en afscheid te nemen van de vertrekkenden. De muziek speelde het Wilhelmus en de Star Spangled Banner.

Het incident bij de landing was toe te schrijven aan het feit, dat een ander vliegtuig op de startbaan stond en, ondanks het sein, niet vertrokken was; hierdoor was de vlieger van de Skymaster genoodzaakt de remmen sterker aan te zetten dan anders noodzakelijk is. De overtocht werd gemaakt in 12½ vlieguren; door het oponthoud op het vliegveld werd het totaal echter 19 uur. Het vliegtuig was 2½ uur later uit Amsterdam vertrokken dan voorzien was, maar deze achterstand was ingehaald doordat het vliegtuig geen sterke tegenwind had. Het was een uitstekende overtocht. Men vloog gemiddeld op een hoogte van 3000 meter.

DISTRIBUTIESTELSEL VOOR GRAAN.

Op een biezondere bijeenkomst van de Voedsel- en Landbouw Organisatie verklaarde de Nederlandse Minister S. Mansholt dat grote hoeveelheden graan niet voor menselijke consumptie in aanmerking komen, omdat dit graan als veevoeder wordt gebruikt. Deze landbouwpolitiek heeft twee ernstige consequenties voor landen als Nederland, die grote hoeveelheden graan invoeren. Daar is niet genoeg voor menselijk gebruik en ook niet voor veevoeder. Minister Mansholt heeft voorgesteld om zowel graan voor brood als voor veevoeder aan een distributie-systeem te onderwerpen (Aneta, Washington, (AP) 22.5).

COMMUNIQUÉ VAN DINSDAG.

Het Indische communiqué van Dinsdag meldt dat twee Nederlandse soldaten gedood zijn en vijf gewond toen een aanval werd uitgevoerd op de kampong Goenoeng.

Dit is een extremistisch centrum nabij Semarang van waaruit de streek geterroriseerd wordt. Nabij Loeboek Besar is een Nederlandse politiepatrouille in een hinderlaag gelokt. Een politieman werd gedood en een gewond. (Aneta)

DESERTEURS UIT GEVANGENKAMPEN.

Een groot aantal Japanners, gedeserteerd uit de krijgsgevangenenkampen, bouwen versterkingen voor de Indonesiërs in de omgeving van Bandoeng. Men kan met verrekijkers de Japanners op de Zuidelijke oever van de Tjitaroem bezig zien. Deze stellingen zijn onlangs onder vuur genomen door de Nederlandse artillerie. Sommige Japanners genieten genoeg vrijheid om de aflevering van voorraden aan de Nederlanders te saboteren. Uit Lembang is gemeld, dat de Japanners hun wapenen ruilen tegen levensmiddelen.

REEKS OVERVALLEN.

Bij een reeks overvallen in de benedenstad van Batavia zijn verschillende leiders van moordenaarsbenden aangehouden. Een heeft reeds toegegeven, dat hij een Europeaan en twee Indonesische vrouwen vermoordde. Een andere bendeleider vermoordde drie Europese meisjes en twee Europese mannen. De slachtoffers werden per auto weggevoerd en dan ergens buiten vermoord.

Kerkgeschiedenis van Curaçao

door

Pater W.M. Brada O.P.

1499 - 1634

Werkelijk, de Spanjaarden waren hun plicht om het Christendom te preken niet vergeten. (Komst Dominicanen 1529, St. Ludovicus Bertrandus preekte in Columbia. De legerbisschop van Spanje kreeg de eretitel: „Patriarch van West-Indië").

Men dankt in de officiele stukken van de oprichting God, dat men nu in die nieuwe ontdekte landen en op de eilanden het geloof kan preken.

Onwillekeurig zal men vragen: „Maar die Indianen waren toch naar Santo Domingo overgebracht?"

De geschiedenis geeft dit antwoord: De Spanjaard Juan de Ampués, gouverneur van Curaçao rond 1526, had de Indianen van Curaçao op Santo Domingo leren kennen, prees hun zachtheid en bepleite hun ten terugzending naar hun eilanden.

Dit laatste werd toegestaan, en zo kwamen de Indianen weer terug, konden er weer vissen en jagen en wachtend op de regen die er maar zelden valt, een pijp roken, om in de goede tijd de vruchten te gaan plukken.

Ze waren echter rijker teruggekomen, want daar op Santo Domingo hoorden zij voor het eerst over Jezus, den Gekruisigde.

Het is biezonder opvallend, dat de zielzorg van de Indianen op Curaçao aan de Hieronymieten zou zijn toevertrouwd, een orde werkzaam ook op Santo Domingo. Er was ook een bisschop-Hieronymiet in Carthagena, terwijl de commissie ter onderzoek van de toestanden onder de Indianen, ook bestond uit Paters Hieronymieten. Deze orde, nu uitgestorven, had een regel ontleend aan de werken van den H. Hieronymus.

Het was in die tijd reeds voorschrift, dat geen Pater tot de Indianen mocht gezonden worden, die de taal der Indianen niet kende. De Kerk gaat tot de mensen in de taal waarin ze denken.

Ze werden zo goed gelovig, dat, om de geschiedenis eens vooruit te lopen, een dominee hier werkzaam in de Hollandse tijd, d.w.z. na de verovering in het jaar 1634, zucht dat het toch zo moeilijk is onder de Indianen te arbeiden, daar ze het Katholicisme zo goed hebben „ingezogen."

Een beeldend woord, dat ons goed doet.

Van deze activiteit der missionarissen getuigt ook het feit dat schier alle baaien, bergen, een heilige naam kregen, men kan er de hele litanie van alle heiligen uit samenstellen, afgezien natuurlijk van de plaatsnamen die onstonden in de negentiende eeuw, zoals Sta. Rosa, San Willibrordo. Er is onder die namen ook een plaats San Hieronymo, wellicht deden de Paters Hieronymieten zo hun patroon eer aan.

De Caraïbische zee heette bij de Spanjaarden „zee van Onze Lieve Vrouw" (cf. Probansas de méritos por J. M. Medina).

Men wilde een nuntius voor West-Indië. Ook op het concilie van Trente sprak men over de West. Er was werkelijk missie-ijver.

In het jaar 1532 kwamen de oversten van de Paters Franciscanen in vergadering of generaal kapittel bijeen te Toulouse.

Het kapittel sprak natuurlijk over de missies, over Peru, over Mexico, over West-Indië.

Alle kloosters van Paters Franciscanen werden bevolen een extra Te Deum te zingen voor de bekering van de heidenen in Amerika.

Een Pater Nicolaus Hepborn werd belast met de zorgen voor de missie.

De man schreef er een verslag over en zegt daarin, als hij spreekt over de Antillen en ze een voor een behandelt, dat de „zeven Gyganten eilanden" geheel bekeerd zijn en zeer goed katholiek bevonden werden. Naar bekend zou Curaçao een der Gyganten eilanden zijn. Dus in het jaar 1532 is Curaçao reeds geheel bekeerd en zeer goed katholiek.

Hier tegen zou kunnen worden aangebracht, de vraag of Curacao wel een der Gyganten eilanden is en het feit dat er op Curaçao bij de inname in 1634 nog heidense Indianen aanwezig zijn. Wat het laatste betreft, deze heidense Indianen kunnen Indianen geweest zijn, die van de kust naar Curaçao gekomen waren, immers de Indianen waren trekkende nomaden.

De vijfde bisschop van Coro was een Dominicaan, Juan Manzanillo (1580 — 1592), die zich in de stukken bisschop van Venezuela, Curaçao, Bonaire en Aruba noemt.

Van zijn apostolische activiteit is het bekend, dat hij op een vormreis het eiland Aruba bezocht. Een zeer ontwikkeld kerkelijk leven was er dan toch al in deze streken. Hij stelde als visitator Pater Cristobal de Ojeda O.P. aan, misschien kwam deze op onze eilanden.

Er is in die tijd wel gebrek aan priesters in het bisdom Coro. Zo trok de vierde bisschop van Coro, Pietro de Agreda (1561 — 1580) er zelf op uit om te preken. Deze eilanden zullen dan ook weinig priesters gekend hebben, doch gelukkig horen we dat er in 1609 reeds plannen om staan om te komen tot de oprichting van een seminarie.

Ook zullen er niet overal kerkjes verrezen zijn, doch er moet b.v. een kerkje gestaan hebben aan het Schottegat, in het dorp Sta. Anna, terwijl er verder aan de Zuidkust ook kerkjes zouden gestaan hebben.

Alles zou schoon hebben kunnen zijn, doch de geschiedenis kreeg een heel ander verloop...

In het jaar 1567 wordt de kathedraal van Coro verwoest door een Fransen piraat Valier. De kerk van Coro wordt wel weer opgebouwd, doch in het jaar 1618 horen we de bisschop weer angstig worden voor die piraten, die de kust onveilig maken. Dit is jammer, want het apostolisch werk was nog niet voltooid. In 1623 verschijnen de Hollanders, dat zijn de piraten, op het eiland Bonaire. De Hollanders, nog volop in oorlog met Spanje, trokken er ver op uit, doch het was bij hen geen apostolisch vuur, wat die nazaten van de geuzen naar deze eilanden dreef.

We lezen over de verrichtingen van die Hollanders in een kroniek van het eiland Porto Rico, dat ze in het jaar 1628 trachtten te overmeesteren, waarbij, ofschoon de aanval mislukte, het klooster der Paters Dominicanen werd verwoest.

Met de jaren groeide de angst. Toen men dan ook op het provinciaal bisschoppelijk concilie bijeenkwam op Santo Domingo en deze kwestie besprak, werd besloten de bisschopszetel van Coro ter meer veiligheid te verleggen naar Caracas, de tegenwoordige hoofdstad van Venezuela: dat lag dieper in het land, hoog in de bergen, daar waande men zich veilig. Het moet dus wel een verstandige maatregel heten, want de Hollanders gaan komen......

Zo werden de Hollanders de oorzaak dat de bisschop van Coro naar Caracas trok, de oorzaak echter ook, dat het godsdienstig leven hier een geheel andere wending nam.

We konden nog achterhalen dat in het jaar 1632 het eiland Bonaire een verbanningsoord genoemd wordt, we weten echter niet wie de bannelingen waren, noch ook of zij katholiek waren. Men hield wel sommige Hollanders gevangen, zoals een Jan Otzen, die weer in de Nederlanden, de getabberde grijze hoofden warm deed lopen voor een onderneming tegen Curaçao.

De maatregel der bisschoppen was verstandig, want nog voor de bevestiging afkomt van den koning van Spanje, is er veel geboerd en zitten de Hollanders op Curaçao. Wel terecht kon dus de koning spreken in zijn stuk van „het dreigend gevaar waarin zich het volk en de goederen der Kerk zich bevinden, nu die Hollanders het eiland Curaçao hebben ingenomen, dat op een afstand ligt van acht à negen uren varen van Coro, waar de Kathedrale kerk staat."

De historici hebben dit punt veel te weinig belicht. De komst der Hollanders op Curaçao doet een bisschop een nieuwe woonplaats zoeken.

In het bekende tijdschrift van de Paters Jezuïten te Caracas, getiteld „SIC" verscheen onlangs een artikel van de hand van Professor V. Cantera, waarin hij een zware beschuldiging uiteenzet. Die beschuldiging treft de Hollanders. Wat is het geval?

Aan de hand van een in Argentinië verschenen boek, met de titel „Historia de leyenda negra hispano- américa", van de hand van Rómulo D. Carbia, professor aan de universiteit van Buenos Aires en schrijver van vele historische boeken, laat hij uitkomen, dat de Hollanders Spanje een slechte naam hebben bezorgd op koloniaal gebied. Immers, het boek van Bartholomeus de las Casas, de beroemde Dominicaan van Sto. Domingo, (bedoeld is zijn zgn. „Brevissiba"), hebben zij alom verspreid om Spanje een slechte naam te bezorgen. De las Casas had een boek geschreven over de wreedheden der Spanjaarden, bedreven tegen de Indianen op Sto. Domingo en men wees er op, dat zijn boek niet juist was.

De Dominicaan overdreef, zijn getallen zijn veel hoog, zijn beschrijving van de natuur is helemaal overdreven en „overdrijving schaadt."

Men mag in een schilderij wel eens wat schrille kleuren gebruiken om effect te krijgen, doch hier was het waar dat „overdrijving schaadt," immers... de Hollanders waren er als de kippen bij, om dit boek in het Hollands te vertalen, te voorzien van inleidingen tegen de Spanjaarden, te illustreren met afschrikwekkende plaatjes en voor de propaganda tegen Spanje hadden ze fijn materiaal gevonden!

In 1578 verscheen er reeds zulk een uitgave te Brussel, het is werkelijk zo van die propaganda-lectuur, die men in oorlogen noodig heeft schijnbaar, en in het jaar daarop zorgden ze voor een Franse editie met deze pakkende titel: „De tyrannie en de wreedheden van de Spanjaarden, bedreven in West-Indië om...als voorbeeld te dienen voor de zeventien Nederlandse provinciën. Gelukkig hij die zulk een kwaad weet te ontkomen.".

Vooral de inleiding van een zekere Theodoro de Bry in het jaar 1597 wil de Spanjaarden een hak zetten. Men gnoof met dit mooie boekje van De las Casas. „Zie maar eens, loyale Nederlander, ziet maar eens, jullie Katholieken, wat een verschrikkingen bij die perverse Spanjaarden", heet het.

Het is dus werkelijk een fijne lit teratuur voor propaganda, doch de prachtige kolonisatie-politiek der Spanjaarden, met dit boekje als uitgangspunt, te gaan afkammen, dat gaat te ver. Terwijl het natuurlijk helemaal niet opgaat, om geheel Spanje zo monstrues voor te stellen, omdat daar in Sto. Domingo zulke toestanden bestonden.

Het is een interessant thema. De heiligen en de universiteiten zijn er om te laten zien, hoe groots het werk der Spanjaarden was, dat ofschoon menselijk, en dus met fouten, respect zal afdwingen alle eeuwen door, vooral nu we het beter gaan begrijpen!

Professor Cantera meent dat nadat eenmaal door de Hollanders deze "mythe" in de wereld was gebracht, ze doorleeft tot de dag van vandaag.



Twee foto's, genomen uit dezelfde hoek, van de kolenreserves van de Philadelphia Electric Company op Petty Island tonen (boven) een normale voorraad van 258.000 ton en (onder) een voorraad van 46.000 ton na enkele weken van de staking der mijnwerkers. President Truman heeft thans de kolenmijnen in beslag doen nemen om de economie van de Verenigde Staten te beschermen.



UIT DE PERS

MR. CAREL GOSELING †.

Wij lezen in Ons Noorden:

Het was 4 April 1941 in het concentratiekamp Buchenwald.

In het „Holländerblock" van dat toen nog maar ruim negenduizend man tellende kamp was er feest. De Nederlandse gijzelaars concentreerden die dag hun sympathie en hun waardering op de persoon van hun eersten Blockoudste Dolf Bol. Die was 47 jaar. En men greep zo'n verjaardag aan om al het leed enigermate te compenseren, dat alle gijzelaars doormaakten. Bol, dat was onze stuwer, onze steun, onze vriend, onze „oudste", al waren er ouder in jaren en rijper van ervaring en dieper van denken en kernachtiger van kunnen: En Goseling zou de feestspreker zijn.

De dag kwam, werd gevierd, niet „lang zal hij levens" in de prille morgen en denderende hoera's in de stille kampruimte.

De dag, werd die Vrijdag, daverend gevierd met binnen gesmokkelde bloemen, en opgespaarde rookspullen, en vernuftig samengestelde, eigen gebakken, taarter; met radiotoespraken en receptie, met cadeaux en met liedjes: in één woord: één uiting van vriendschap en verbondenheid.

Maar er werd niet gespeecht door Goseling, Professor Pos had die taak overgenomen.

Want die morgen gingen Goseling en Jansen uit blok 46 naar het Revier, beide met een duidelijke longontsteking, ernstig ziek das. En toch: zorg baarde hun toestand niet direct. Hun vertrek was nauwelijks in staat om een dissonant op de feestvreugde te vormen.

De volgende week, het was Goede Vrijdag, kwam Jansen alweer terug om in het eigen blok te herstellen. En nog geen directe zorg was of bleef er voor Goseling. Toch......

Paas-Maandagmorgen, men zat aan het ontbijt en men zou die dag weer een Zondagse kerkdienst bijwonen! — daar deelde de kamer-luidspreker het verschrikkelijke nieuws mee. Bol — je kende hem nauwelijks aan zijn stem vol zorgelijke bewogenheid! — vertelde hakkelend dat hij juist van de kampleiding het summiere mededelinkje had doorgekregen: „Carel Goseling entlassen, gestorben."

Het eten brokte in de keel. Het werd niet alleen vormelijk, ijzig stil in de kamer. Het was van onweerstaanbare ontroering, die zelfs in mannen-ogen tranen perst, dat het stil werd.

Op Pasen 1941, de 13e April, was Carel Goseling, oud-minister van Justitie, oud-voorzitter van de R.K. Staatspartij, een der meest principiële jongere voormannen, een der meest prominente katholieke Amsterdammers gestorven.

Wie kan beschrijven, wat er omgaat in vrienden, die — zoals om 11 uur die morgen — hun vriend en lotgenoot zien voorbijdragen op de laatste gang? De gevangenenlijkdragers, trouwe kerels met menselijk gevoel, hadden afgesproken te zullen verwittigen, wanneer in de reeks der velen ook het overschot van Goseling zijn gang naar het crematorium voorbij ons „Holländerblock" zou gaan. En ze stonden zelfs stil. En Pater Dr. v.d. Wey bad zelfs de gebeden der liturgie en ook nu prevelde een „In paradisum" deze uitvaart op aarde en deze gang naar de hemel mee.

Daar stonden de ruim 400 geïnterneerden uit Oost en West en Nederland rij achter rij, gevangenen-petten in de hand, en het hart brak in hen. Dinsdag na Pasen werd de lijkdienst gehouden. Het katholieke kerkelijke koortje zong de gezangen van de Requiem-mis en de fijngevoeligste treurmuziek vond nauwelijks een evenlinie aan diepe religieuze stemming als bij die roowzang van onze Gregoriaanse melodieën.

Baron Speyart van Woerden belichtte den minister en den leider der katholieke Staatspartij. Professor Goudriaan trof de vriendenharten door een diepgevoelde beschouwing van den energieken werker, den rijk begaafden denker, den ambitieuzen vechter, den eenvoudig-hartelijken mens en den kinderlijk-gelovigen katholiek.

Wat Pater Van der Wey daarop zeide, was feitelijk de nadere uitwerking van deze laatste eigenschap in Carel Goseling.

Het is nu vijf jaar geleden, dat Goseling stierf.

Die hem leerden kennen in die laatste levensmaanden, hebben hem ten volle leren kennen. Ze zagen hem 's avonds vóór zijn slapen-gaan en 's morgens en zijn opstaan bij zijn knielend gebed, of zittend bij zijn afel in het hoekje van de kamer met zijn „Navolging" of zijn „Bijbeltje" en later met „Ja, Vader", het boek van Graf.

Ze kenden hem van zijn activiteit, geheel de dag door bezig in commissies voor politiek overleg (met Drees en Tilanus, Van den Berg en Zijlstra, Noteboom en anderen) voor de jeugd (Ds. Eykman, Ter Haar, Van Duinkerken, Gerbrandy, Geleynse en Van der Steen), voor de bibliotheek (met Dr. Goudriaan, Pos enz.), voor de grote commissie (het parlement van deze gijzelaarsgemeenschap) en zoveel organisaties meer.

Ze kenden hem van zijn toespraken op Kerstmis, op St. Maartensdag, bij het 50-jarig regeringsjubileum der Koningin, op oudepaarsnacht, bij de Stille Omgang.

Ze kenden hem van zijn persoonlijke omgang, zijn scherts, zijn humor, zijn aspiraties, zijn offerzin. Hij knapte bij voorkeur de vuilste baantjes op. Hij bezwoer de och zo denkbare, kibbelarijtjes en meningsverschillen. Hij overbrugde politieke verschillen en religieuze tegenstellingen. Hij steunde en hielp. Hij was, hij bleef dezelfde.

Van zijn huis aan de Statenlaan was hij 7 October 1940 naar St. Adelberts abdij gegaan: de oud-minister, de oud-stafofficier, ide geestelijke rust zocht. Van die kloosterverborgenheid haalde men hem via zijn voormalige Amsterdamse advocatenkantoor naar het Oranjehotel en bracht men hem de dag daaop naar Buchenwald.

Zijn huis kreeg de summiere doodsmaar, wreed, harteloos. Nederland werd niet in staat gesteld een groten dode zelfs te eren.

In Buchenwald hebben de gijzelaars elkaar beloofd dat later te zullen doen.

Na vijf jaren mist katholiek Nederland ook hem. Maar zijn ideaal heeft het vast in de hand en houdt het voor ogen. Geboren magistraat, gekozen leider, geroepen voorman bestreek hij met kennis en doorzicht, maar ook met rust en evenwicht het veld der katholieke activiteit.

En dat deed hij en mocht hij doen, omdat hij zonder een zweem van eigenbaat en egoïstisch streven vechten moest voor zijn medemensen: de sociale drijfveer gesublimeerd in het licht van zijn sterke geloof! Dat geloof legde hem op anderen te beminnen als zichzelf, zichzelf te beminnen om God.

Zijn leven gaf het antwoord op de vraag of hij bereid was het offer te dragen dat die plicht hem oplegde.

Toen heeft hij hartgrondig geantwoord: Ja Vader!

En daarom is hij gestorven, nu vijf jaren geleden.

Hij leeft nog!

MGR. H.J.M. TASKIN †

In de hoge ouderdom van 81 jaar overleed te Heemstede, Mgr. Henricus Josephus Maria Taskin, oudpresident van het Groot-Seminarie te Warmond, Pronotarius Apostolicus, Kanunnik-Theologaal van het Haarlems kapittel en huisprelaat van den Paus.

Mgr. Taskin werd op 4 Februari 1865 te Haarlem geboren en priester gewijd op 18 Augustus 1888. Gedurende zes jaar was hij werkzaam als kapelaan te Overveen, waarna hij op 25 Augustus 1894 benoemd werd tot leraar aan het Seminarie „Hageveld" toenmaals te Voorhout gevestigd.

Twee jaar later werd hij aangesteld tot sub-regent, welke functie hij gedurende 10 jaar vervulde.

Op 1 Mei 1906 benoemde de bisschop hem tot president van het Groot-Seminarie te Warmond. Ondanks al zijn drukke bezigheden bleef de president zelf de moraal-theologie doceren. Sedert 17 Februari 1908 was hij Kanunnik-theologaal van het kathedraal kapittel en op 17 September '29 werd hij daarin tot proost benoemd.

Tweemaal trad hij op als vicaris-capitularis van het Bisdom Haarlem, n.l. na het overlijden van Mgr. Callier en van Mgr. Aengenent.

Intussen was hij reeds in 1913 geheim Kamerheer van den Paus geworden en ter gelegenheid van zijn 40-jarig priesterfeest in 1928 benoemde Paus Pius XI hem tot protonotarius apostolicus. In 1939 moest Mgr. Taskin wegens gevorderde leeftijd het presidium van Warmond neerleggen.

Buitengewoon groot is het aantal priesters dat aan hem hun opleiding te danken heeft en in wien zij een uitnemend leraar vonden, een geboren paedagoog, wien het bij zijn aftreden als president niet aan waardering voor zijn jarenlange verantwoordelijke arbeid ontbroken heeft.

Ook de regering erkende de vele verdiensten van Mgr. Taskin, die officier in de Orde van Oranje-Nassau en ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw was.



DAAD VAN PIETEIT.

Eenvoudige Indonesiërs op een klein eilandje nabij Bali, hebben een zwaar gewonden Noordamerikaansen majoor van de luchtmacht, voor de Japanners verborgen gehouden, nadat zijn vliegtuig op hun heuvelachtig terrein neergestort was.

Toen hij stierf, in weerwil van hun zorgvuldige behandeling, na vier jaren verborgen gehouden, alhoewel de Japanners vele pogingen in het werk stelden om dit te ontdekken. Leden van de Geallieerde Missie, die op 18 April naar dit kleine eilandje Noesa Penida, dat gescheiden wordt van de Zuid-Oostkust van Bali door een zee-engte van 19 kilometer, vertrok, was de tweede groep die een bezoek bracht sinds de Japanse overgave, en omvatte o.a.: een groep Noordamerikaanse ambtenaren, die belast is met het opsporen van de graven van Noordamerikanen die in de oorlog gestorven zijn.

Nederlandse Mariniers waren de eersten, die op dit afgelegen eilandje landden, en zij hadden van den hoofdman van het dorp Sampalan vernomen, dat ergens op het eiland het lichaam begraven lag van een Noordamerikaans vlieger, die daar neergestort was kort na de capitulatie van Indië in Maart in 1942. De hoofdman vertelde dat hij, zodra hij er van gehoord had, naar de plaats van het ongeluk gegaan was en getracht had het leven van den Noordamerikaan te redden. De Noordamerikaan was echter spoedig na aankomst van den hoofdman gestorven.

Het lichaam, vervolgde hij, werd toen naar Sampalan gebracht en geheim begraven. Deze plaats werd verborgen gehouden gedurende de Japanse bezetting, alhoewel de Japanners die van dit ongeluk gehoord hebben, als represaille-maatregel hiervoor 170 van de eiland-bewoners als dwangarbeiders naar Celebes wegvoerden.

De Noordamerikaanse groep, die tot dusverre alleen maar heeft kunnen ontdekken, dat de naam van den Majoor Sprague was, probeert nu zijn identiteit definitief vast te stellen door middel van de leger-archieven. Gedurende hun verblijf op Noesa Penida, hebben zij en de Nederlandse controleur van het eiland een rede devoering gehouden tot den hoofdman en zijn volgelingen en hebben hen bedankt uit naam van de Noordamerikaanse en de Nederlandse Regeringen voor de hulp en samenwerking, die zij gedurende de oorlog aan de Geallieerden geboden hadden en overhandigden hen als dankbetuiging sommen gelds en andere giften.

De mannen van Noesa Penida hebben een aanzienlijk aantal Nederlandse zeelui die schipbreuk geleden hadden gedurende de laatste maanden van 1942, geholpen (Aneta, Batavia, 22.5).

AANVAL VAN EXTREMISTEN.

Het Nederlands Indische leger deelt mede, dat de stellingen van Tjiteureup ten Zuiden van Batavia Dinsdag door extremisten zijn aangevallen. Vijf Nederlanders zijn gewond, waarvan één ernstig. Woensdagmorgen begonnen de Nederlandse soldaten met de zuivering van deze streek. Dinsdagnamiddag zijn zes Nederlandse soldaten die bij Pesing gedood werden met militaire eer begraven. (Aneta).

ORDER INGETROKKEN.

Het Noordamerikaanse leger heeft de order ingetrokken, waarbij het versieren van de graven van Margrate vóór „Memorial Day" verboden was (Den Haag).